

Hugo bouter

Een goddelijk ‘totdat’

“Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en hen stenigt die tot u zijn gezonden (...) Zie, uw huis wordt aan u woest overgelaten. Want Ik zeg u: u zult Mij van nu aan geenszins zien, totdat u zegt: Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer”.

Matteüs 23:37-39

Het ‘totdat’ van Christus

Hoewel de Heer Jezus in het zeventvoudig ‘wee!’ een scherp oordeel over Jeruzalem uitsprak, deed Hij dat toch met een hart vol liefde. Hij was tot Zijn volk gekomen, zachtmoedig en nederig en als een Heiland. Hij wilde hen liefdevol bijeenverzamen onder Zijn vleugels – wat wijst op het bieden van goddelijke bescherming (Deut. 32:10-12; Ruth 2:12; Ps. 91:4). Maar zij wilden dat niet en wezen de Messias af. Hij werd verworpen en naar het kruis verwezen; dat is de reden dat de komst van het Koninkrijk is uitgesteld tot Zijn terugkeer, Zijn wederkomst in macht en majesteit.

De menigte van de discipelen had bij de intocht in Jeruzalem geroepen: ‘Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer!’ Bij het kruis riep een menigte niet lang daarna: *‘Kruisig, kruisig Hem!’* De leiders van het volk verwierpen Hem en daarom is het Koninkrijk, dat in de Persoon van de Koning tot de Joden was gekomen, van hen weggenomen. Jeruzalem zou alleen (of: woest) gelaten worden en prijsgegeven worden aan de volken. Doordat God de tempel als Zijn woonplaats opgaf, werd de stad door Hem verlaten. De goddelijke bescherming werd hun voor een tijd ontnomen. Stad en tempel

werden verwoest door de Romeinse legers. Jeruzalem zou door de heidenvolken worden vertreden, *‘totdat de tijden der volken (of: der heidenen) zullen vervuld zijn’* (Luc. 21:24). De kinderen van Jeruzalem zouden Hem voortaan ook niet meer zien (Matt. 23:39). Wij kunnen Christus in deze bedeling van de genade alleen zien met het oog van het geloof (Joh. 20:29; Hebr. 2:9).

Er is dus een heerlijk *‘totdat’*, dat door de Heer Jezus Zelf is uitgesproken. Wij vinden dit hier direct nadat Hij het oordeel had aangekondigd, dat over de geliefde stad zou komen: *‘Zie, uw huis wordt aan u woest overgelaten’* (Matt. 23:38). Hij eindigde Zijn rede tegen de schriftgeleerden en farizeeën namelijk met de woorden: *‘Want ik zeg u: u zult Mij van nu aan geenszins zien’*, *‘totdat u zegt* – en dan volgen opnieuw de woorden die bij de intocht in Jeruzalem al waren geroepen: *‘Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer’* (Ps. 118:24-26; Matt. 21:9). Dat geeft hoop voor de toekomst.

Het *‘totdat’* van Paulus

Dit *‘totdat’* is vergelijkbaar met het *‘totdat’* dat Paulus onthult in Romeinen 11:25-27, wanneer hij spreekt over het geheimenis van Israël's herstel in de eindtijd, wanneer de Gemeente compleet is en in de beloofde zegen is binnengegaan:

‘Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is, opdat u niet wijs bent in eigen oog, dat er voor een deel over Israël verharding is gekomen, totdat de volheid van de volken is ingegaan; en zo zal heel Israël behouden worden.’

Christus zal *opnieuw* tot Zijn volk komen en dan zal het zich wél laten bijeenverzamen onder Zijn vleugels. Het overblijfsel van Israël zal Hem met een berouwvol hart aannemen; zij zullen weklagen en Hem aanschouwen die zij doorstoken hebben (Matt. 24:30-31; Zach. 12:10; Openb. 1:7). Zij zullen de Heer Jezus erkennen als de door God gezonden Messias en zeggen: *‘Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer’* (Matt. 23:39). Zij zullen Hem dus opnieuw – en dan met heel hun hart – begroeten met de woorden van Psalm 118:26: *‘Gezegend Hij, die komt in de naam van de Here! Wij zegenen u uit het huis van de Here.’*

De Messias is Degene op Wie Gods zegen rust. Hij is het Voorwerp van Gods welbehagen, het Centrum van Zijn plannen en gedachten. Hij is ook de Zoon van de Gezegende (Marc. 14:61). De Heer Jezus kwam in de naam van Zijn Vader, niet in zijn eigen naam – zoals straks de antichrist zal doen, die door de massa van het volk zal worden aangenomen (Joh. 5:43). Maar het herstelde Israël zal straks

delen in de goddelijke zegen en bescherming, die hun door de wederkomende Heer zal worden geschonken.

Totdat Hij komt

Naar dit heerlijke 'totdat' verlangen ook wij als gelovigen uit de volken, want bij de tekenen van brood en wijn verkondigen wij telkens de dood van de Heer, 'totdat Hij komt' (1 Kor. 11:26; vgl. Luc. 22:16-18). En Hij spoort ons tevens ertoe aan Zijn Woord getrouw te bewaren: 'Wat u echter hebt, houdt dat vast totdat Ik kom' (Openb. 2:25; 3:11). Totdat Hij komt, mogen wij doorgaan met het lezen en het onderzoeken van Zijn Woord.

Oude Sporen 2017

